

tuksen ja kvalifikaatioiden ja muuttuneiden taitovaatimusten yksityiskohtainen tutkimus nykyisessä uudessa tilanteessa odottaa vielä tekijäänsä.

Raija ei juuri usko siihen vähäiseen yhteiskuntakriittisyyteen, joka analyyseissämme paljastuu henkistä ilmapiiriä tarkasteltaessa. Hän katsoo, että erityisen selvä merkki tästä on, ettei sosiaalidemokraattinen työväenluokka hyväksynyt hänen lempiajatustaan työn jakamisesta. Minustakin on selvä puute, etteivät ihmiset osaa ajatella yhteiskuntatieteilijöiden tavoin, erityisesti Raija Julkusen tavoin.

Vai kangertaisiko tässä sittenkin se, ettei viime vuosien rankka taloudellinen nousu ole juuri parantanut työllisyystilannetta, elämän turvallisuutta ja toimeentulonäkymiä?

Toisin kuin Tiede ja edistys-lehden teoreetikot esittävät, Raija Julkunen suhtautuu myös joihinkin osiin tarkasteluamme myönteisesti. Väitän, että itse asiassa valtaosa tarkastelustamme näyttää olevan sellaista. Näitä asioita ovat perheeseen ja toimeentuloon liittyvät jaksot, henkisen ilmapiirin tarkastelu ja tietotyön ja tietotyöläisten analyysi.

Yleisvaikutelmani on, että

Raija toimii arvostelussaan osin siten, että hän virittää tutkimuksellemme odotuksia ja tavoitteita, joita tekijöillä ei ole ollut. Sen jälkeen voi helposti kylä todeta, että sitä tai tätä tekstistä puuttuu.

Kaiken kaikkiaan pidän Raija Julkusen arviointia, todettakoon se vielä kerran painokkaasti, ansiokkaana ja hyvää kriittisen kirjoittamisen tapaa noudattavana. Siinä suhteessa se on siis päinvastaista kuin Tiede ja edistys-lehden tässä tapauksessa harrastama tiedejournalismi.

RAIMO BLOM

EHTOOPUOLEN NYRKKEILIJÄ

En mainitse sanallakaan J. P. Roosia kirjassani Rinnanympärys 106, vaikka Roos kuuluu niihin tutkijoihin, jotka eivät ole aidoimmillaan päivitellensä kohdalleen osunutta julkisuutta. Ehkä minun olisi pitänyt mainita pari sanaa. Kun Roos arvostelee kirjani (Yhteiskuntapolitiikka 1/2000), hän käyttäytyy kuin uransa ehtoopuolella oleva nyrkkeilijä, joka kongin kumahaessa alkaa huitoa kaikkea, mikä liikkuu.

Arvostelunsa alussa Roos kuultua, että hän ei ole jäävi arvioimaan kirjaani, koska ei ole yrittänyt saada minua erotetuk-

si mistään eikä ole kirjoittanut minulle raivokkaita vastineita. Minun on kuitenkin kysyttävä Roosilta, onko hän unohtanut jutun, jonka kirjoitin hänen virkaanastujaisluennostaan? Pelkästään jutun otsikko ”Professori Arkajalka kävi syynissä” ja jutun yhteydessä julkaistu valokuva, jossa Roos seisoo tohtorinhattu päässään, tekisivät kenestä tahansa normaalista ihmisestä jäävin arvioimaan kirjaani.

Roos ei malta olla käyttämättä tilaisuutta hyväkseen. Hän pyrkii arvostelussaan panemaan minua tilille vanhoista lehtijutuistani, jotka ovat jääneet kai-

vertamaan häntä. Hän jopa väittää, että minä olen kirjoittanut hänestä asioita, jotka eivät pitäisi paikkaansa.

Minä olen kuulemma väittänyt lehdessä, että Roos tapaa shoppailla Stockmannin Herkussa ”lauantaisin”. Arvostelussaan Roos selittää käyneensä Stockan Herkussa elämänsä aikana vain ”kolme kertaa”. Mitä minun pitäisi sanoa Roosille, joka uumoilee, että minä olisin sotkenut hänet Arto Noroon? En tietenkään ole sekoittanut J. P. Roosia Arto Noroon. Sen sijaan Roos itse on sotkenut keskenään kaksi Stockan osastoa.

Olen todennut lehdessä, että Roosilla oli ensimmäisen avioliittonsa aikana tapana jättää silloisen vaimonsa Citroen BX Stockan parkkihalliin ja nousta hissillä tavaratalon lahjatarvikeosastolle.

Minä olen kuulemma myös tehnyt virhearvion Roosin paidasta, jota olen väittänyt aidoksi Dioriksi, vaikka paita on vain Meksikosta ostettu vale-dior. En osaa sanoa mitään lopullista Roosin Dior-paidan aitoudesta, koska en ole kirjoittanut mitään Roosin Dior-paidasta. Sen sijaan olen kirjoittanut, että ensimmäisen avioliittonsa aikana Roosin silloinen vaimo toi mieheleen tuliaisiksi ulkomailta Yves Saint-Laurentin paidan.

Kun Roos siirtyy lehtijutuista käsittelemään kirjaani Rinnan ympärys 106, hän valitsee takitiikan, joka kertoo enemmän arvostelijasta kuin kirjasta tai teki-

jästä. Hän yrittää saada minut kiinni valehtelemisesta. Kun minä kerron kirjassani, että vain Matti Pellonpää on kieltäytynyt haastattelustani, Roos intää, ettei se pidä paikkaansa, muttei pysty mainitsemaan nimeltä yhtään mahdollista kieltäytyjää. Roos itse muuten oli yksi innokkaimpia haastateltaviani.

Hämmästykseni Roos puuttuu arvostelussaan myös kehonrakennukseen, johon hänellä vartalosta päätellen ei ole mitään omakohtaista kosketusta. Kun minä totean kirjassani, etten ole kehoa rakentaessani koskaan turvautunut hormoneihin tai muuhun dopingiin, tämä sosiaalipoliittikan ihmemies paasaa koko professorin totuutta kunnioittavalla arvovallallaan, että ”osa Hytösen poikkeavuuksista selittyy yksinkertaisesti erilaisten aineiden väärinkäytöllä”. Pitäisikö tuollainen tiedemies vetää leivät-

tömän pöydän ääreen vai pitäisi-
kö häntä vetää vain turpaan?

Kumpikaan ei ole tarpeellista.

Roos yrittää olla liian nokkela. Hän julistaa, että vaikka minä olen säännöllinen verenluovuttaja, saatan silti käyttää EPOa, koska se ei paljastu verenluovutuksessa.

EPOa? Roos tietää minua paremmin, että EPOa käyttävät kestävyyslajien harrastajat, joihin kuuluu maratoonari J. P. Rooskin, joka on myös verenluovuttaja. Olisin kummastellut Roosin EPO-heittoa, ellen olisi jokin aika sitten lukenut Hesarin yleisönosastosta Roosin mielipidekirjoitusta, jossa tämä harmittelee, että pian verenluovutus käy mahdottomaksi, kun Punainen Risti kaiken aikaa tiukentaa luovuttajille asettamia vaatimuksia.

MATTIESKO HYTÖNEN

KUITTAUS

Mattiesko Hytönen on ilmeisesti arkistoinut kaikki tekstinsä, kun hän pystyy viilaamaan pilkkuja noin tarkkaan. Väitän kuitenkin, että Stockan herkkuosasto oli alkuperäisessä jutussa yhdistetty minuun. Ja jos minä olin Hytösen innokkaimpia haastateltavia, niin silloin hänel-

lä on ollut vielä hankalampi saada haastateltavia kuin jutussani oletin.

Oikeusjutun tai nyrkkeilymatsin välttääkseni pyydän Hytöseltä anteeksi EPO-epäilyksiäni. Mutta toivon, että hän pyytää myös minulta suullisesti sopivassa tilanteessa vastavuoroi-

sesti anteeksi. Ei edes kolmen tunnin maagisen rajan alitus-tavoite saanut minua aikoinaan sortumaan puhtaasti urheilun kaidalta polulta.

J. P. ROOS